

İŞÇİ SINIFI ACILARDAN GEÇE GEÇE DOĞRUYU BULACAK

Aydınlık Gazetesi, 5 Haziran 2011

Yıldırım Koç

Türkiye İstatistik Kurumu'nun verilerine göre Türkiye'de gelir getirici bir işte çalışanların yüzde 61,4'ü ücretli; en geniş tanımıyla, işçi sınıfı. Sayıları 14 milyonu aşan bu toplumsal sınıfın işçi ve kamu çalışanı sendikalarında örgütlü kesimi ise, en iyi yorumla, 2 milyonun biraz altında.

İşçi sınıfımızın çok çok büyük bölümü 12 Haziran genel seçimlerinde sınıf çıkarlarını göz önünde bulundurarak oy kullanmayacak.

Bazıları inancını temel kabul ederek oy verecek. İnanç kimliğini öne çıkarma eğilimi Sünniler arasında da, Aleviler arasında da yaygın. Birincisinde cemaatlerin ve tarikatların şeyhleri var, diğerinde dedeler.

Bazıları etnik kimliğini temel kabul ederek oy verecek. Bölücü terör örgütü ve yandaşları ırkçı bir anlayışla bu kimliği öne çıkarıyor. Ayrıca, Kürt kökenli işçiler arasında aşiret reislerinin kararlarına uyanlar da az değil.

Bazıları dededen babadan bağlandıkları partilere oy verecek. "Rahmetli babam vefat ederken vasiyet etmişti, bu partiden şaşma" diyerek oy kullanacak. Bazıları, "bizim köy oldum olası bu partidir, parti değiştirmek ayıp olur" diyecek.

Bugün ne yazık ki işçi sınıfımızın çok küçük bir bölümü, sınıf çıkarlarını temel alan tercihler yapacak; siyasal partilerin işçi sınıfına yönelik tavrını dikkate alacak. Sınıfsız ve sömürsüz bir dünya özlemimizi paylaşanların sayısı ise daha da az olacak.

Olsun.

Biz haklıyız. İnsanları kulluktan kurtulmuş bağımsız bir Türkiye'yi, laik ve demokratik cumhuriyeti, sınıfsız ve sömürsüz bir dünyayı isteyenler haklı.

Bugün kapitalist düzenin ve hatta daha geri düzenlerin partilerine oy verenler, hayatın acı deneyimlerinden geçe geçe doğruyu bulacak.

İnanç temelinde tercih yapanlar, sermayedar sınıfın böyle bir ayırım yapmadığını öğrenecek; inanç temelli yaklaşımların işçi sınıfının gücüne büyük darbe indirdiğini görecek.

Etnik köken temelinde tercih yapan ırkçılar, sermayedar sınıfın ırkçılığı nasıl aşmış olduğunu gördüğünde, işçi sınıfı epey bölünmüş ve belki de ülke kan gölüne dönmüş olacak.

Seçim meydanlarında işsizlikten, yoksulluktan, yolsuzluklardan yakınıyor.

İşsizliğin sorumlusu da, yoksulluğun sorumlusu da, yolsuzlukların sorumlusu da kapitalist düzendir ve Türkiye'de kapitalist sömürü düzenini ayakta tutan emperyalizmdir.

Kapitalistlerle hesaplaşmadan işsizlik sorunu çözülebilir mi; gerçek ücretler artırılabilir mi; insanca yaşama ve çalışma koşulları sağlanabilir mi?

Vaatlerde bulunanlar kapitalistlerden hiç söz etmiyor. İşçi sınıfımızdan birçok insan da seçim meydanlarında bu konuşmaları yapanları alkışlıyor.

Seçimler bitecek; sınıf mücadelesi sürecek.

Sermayedar sınıf, işçi sınıfının haklarına yönelik saldırısına daha bir güçle devam edecek. Fasılalarla sürmekte olan ekonomik kriz etkisini daha fazla hissettirecek. Birakin kazanımların korunmasını, yeni yeni kayıplar gündeme gelecek. O zaman yine birçok işçi, "ellerim kırılıyordu da onlara oy vermeyeydim" diyecek.

İşçi sınıfımız bu süreçte en önemli kimliğinin sınıf kimliği olduğunu, inanç ve etnik köken kimliğini öne çıkartanların işçi sınıfına en büyük darbeyi indirdiğini yaşayarak öğrenecek.

Tekel işçilerinin aylık giydirilmiş ücretleri yaklaşık 2 bin lirayken, yaklaşık 700 liraya güvencesiz bir biçimde indirilmesi gündeme geldiğinde, işçiler, inanç, etnik köken, siyasal görüş farklılıklarını geri plana atarak, sınıf kimliği etrafında birleşmişti.

Kapitalizmin genel seçimler sonrasında gerçekleşecek yeni saldırısı, işçilerimize, "kendim ettim kendim buldum" dedirtecek; yaşayarak öğretecek. Galiba da sınıf mücadelesi başka türlü öğrenilmiyor.

